

ZARZĄDZENIE MENISTRA ZDROWIA

z dnia 4 października 1951 r.

w sprawie sposobu wystawiania recept przez lekarzy.

Na podstawie art. 18 ust. 2 ustawy z dnia 28 października 1950 r. o zawodzie lekarza (Dz. U. R. P. Nr 50, poz. 458) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Recepta wystawiona przez lekarza powinna zawierać:

- 1) nazwisko, imię i adres lekarza oraz wyrazy „lekarz“ bądź „dr medycyny“, wykonane drukiem lub odbite stemplem;
- 2) nazwisko i imię chorego, a w przypadku gdy lek jest zapisany dla dziecka w wieku poniżej 14 lat i zawiera w swym składzie truciznę, środek silnie działający lub środek odurzający — ponadto wiek dziecka;
- 3) nazwę i ilość leku gotowego bądź surowców farmaceutycznych, które mają być użyte do sporządzania leku recepturowego, a w miarę potrzeby — postać, w jakiej lek ma być wydany;
- 4) sposób użycia;
- 5) datę wystawienia recepty;
- 6) podpis lekarza.

2. Dopuszcza się następujące odstępstwa od zasad określonych w ust. 1:

- 1) w przypadku gdy recepta jest wystawiona na blankiecie zakładu społecznego służby zdrowia, można nie zamieszczać adresu lekarza;
- 2) w przypadku gdy przepisany w receptce lek nie zawiera w swym składzie trucizny, środka silnie działającego ani środka odurzającego, sposób użycia można zastąpić wyrazem „wiadomo“, a jeśli chodzi o lek pojedynczy odpowiadający tym warunkom — sposobu użycia można nie zamieszczać.

3. W przypadku gdy przepisany w receptce lek jest przeznaczony do stosowania przez lekarza przy wykonywaniu zawodu, w receptce — zamiast danych określonych w ust. 1 pkt 2 i 4 — należy zamieścić wyrazy: „do własnego użytku“.

§ 2. 1. Lekarz może — z zastrzeżeniami zawartymi w ust. 2, 3 i 4 — zamieścić w receptce polecenia dla apteki:

- 1) powtórnego wydania bądź niewydawania leku na podstawie sygnatury (odpisu recepty) — przez zamieszczenie wyrazów „powtórzyć“ bądź „nie powtarzać“;
- 2) wydania leku poza zwykłą kolejnością — przez zamieszczenie wyrazów „wydać natychmiast“.

2. W przypadku gdy lek jest przeznaczony do użytku wewnętrznego bądź do zastrzyku i zawiera w swym składzie truciznę, polecenie „powtórzyć“ wolno zamieścić jedynie przy równoczesnym podaniu, w jakim okresie czasu powtórzenie ma nastąpić.

3. Nie wolno zamieszczać poleceń „powtórzyć“ w przypadku, gdy lek jest przeznaczony do użycia wewnętrznego bądź zastrzyku, przy czym zawiera w swym składzie:

- 1) środek odurzający;
- 2) truciznę bądź środek silnie działający, a przepisana dawka (dzienna bądź jednorazowa) przekracza maksymalną dawkę (dzienną bądź jednorazową).

4. Polecenie „wydać natychmiast“ wolno zamieszczać jedynie wówczas, gdy ze względu na stan zdrowia chorego konieczne jest natychmiastowe dostarczenie mu leku.

§ 3. W receptce wolno przepisać lek, zawierający w swym składzie środek odurzający, jedynie w postaci i w dawkach przeznaczonych do użycia leczniczego oraz pod warunkiem, że ogólna ilość środka odurzającego nie przekracza 10 maksymalnych dawek jednorazowych.

§ 4. 1. Recepta powinna być napisana czytelnie atramentem bądź ołówkiem atramentowym. Poprawki powinny być omówione i podpisane przez lekarza.

2. Nazwy środków farmaceutycznych powinny być podane w brzmieniu ustalonym w urzędowym spisie

leków bądź innym obowiązującym wykazie — z tym jednak, że jeśli chodzi o leki złożone z kilku surowców farmaceutycznych wymienionych w tych wykazach — wolno podawać nazwy ogólnie przyjęte.

3. Nie wolno skracać nazw środków farmaceutycznych w sposób, umożliwiający ich wieloznaczne odczytanie.

4. Polecenia dla apteki (§§ 2 i 5) mogą być podane w języku łacińskim.

§ 5. Ilość surowców farmaceutycznych, przeznaczonych do sporządzania leku recepturowego, należy w receptce podawać wagowo, w systemie metrycznym — z tym jednak, że ilość surowca farmaceutycznego:

- 1) płynnego — wolno podawać w kroplach;
- 2) będącego środkiem obojętnym, a przeznaczonego dla nadania lekowi odpowiedniej postaci — wolno oznaczać wyrazami „ilość odpowiednia“.

§ 6. Na receptce, dotyczącej leku przeznaczonego do użycia wewnętrznego bądź do zastrzyku, a zawierającego w swym składzie truciznę, środek silnie działający lub środek odurzający, lekarz jest obowiązany:

- 1) obok określenia ilości leku bądź surowca farmaceutycznego (§ 1 ust. 1 pkt 3) postawić wykrzyknik, powtórzyć tę ilość słownie oraz zamieścić obok swój podpis — jeżeli przepisana dawka jednorazowa przekracza jednorazową dawkę maksymalną;
- 2) obok sposobu użycia (§ 1 ust. 1 pkt 4) postawić wykrzyknik oraz zamieścić obok swój podpis, jeżeli przepisana dawka dzienna przekracza maksymalną dawkę dzienną.

§ 7. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Zdrowia: J. Sztachelski